AUGUSTINUS
Italien, Wende 11./12. Jh. Seite 80r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

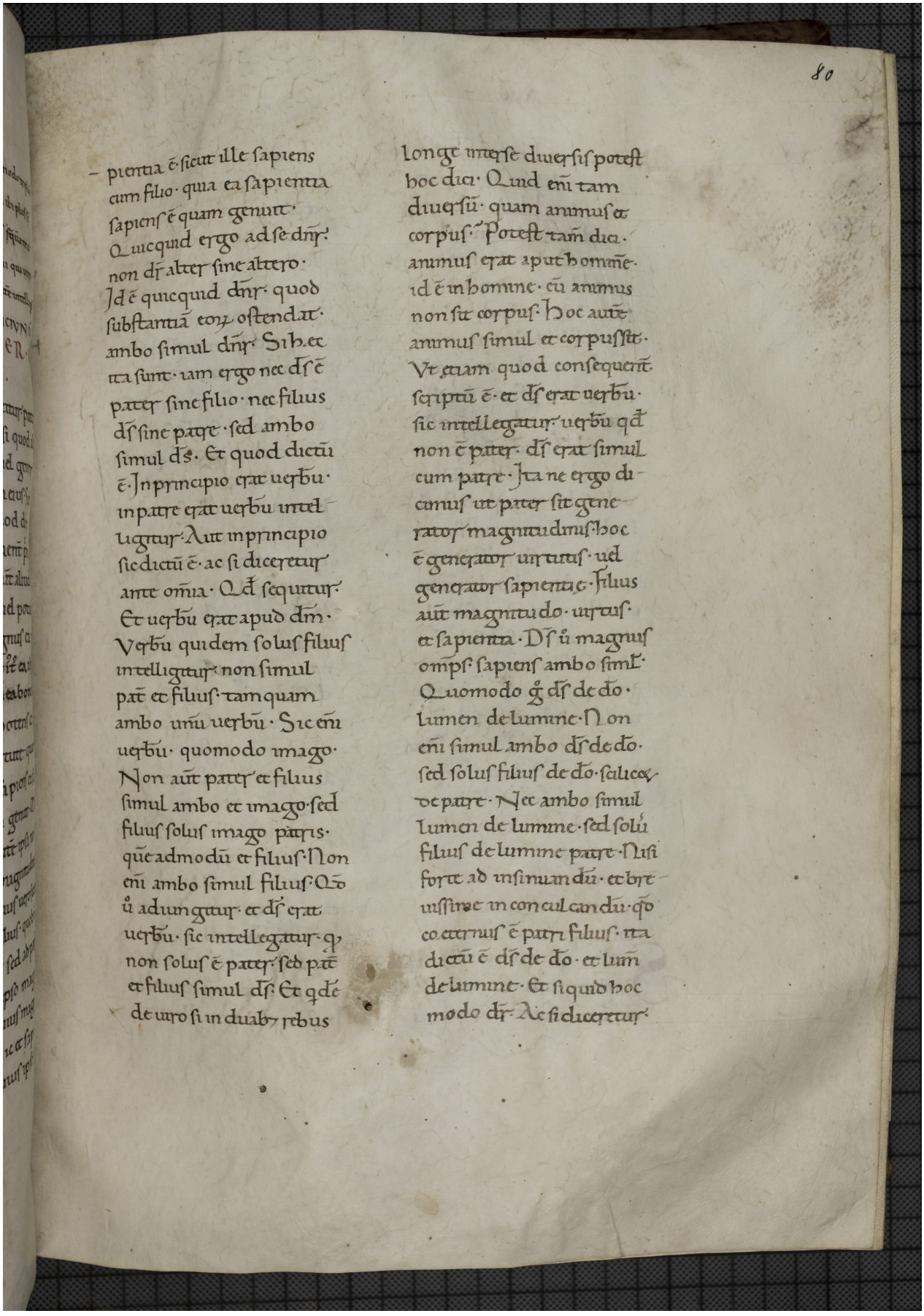

pientia ē. sicut ille sapiens
cum filio. quia ea sapientia
sapiens ē quam genuit.
Quicquid ergo ad se dn̄r.
non dr̄ alter sine altero.
Id ē quicquid dn̄r. quod
substantiā eorꝝ ostendat.
ambo simul dn̄r. Si hec
ita sunt. iam ergo nec ds̄ ē
pater sine filio. nec filius
ds̄ sine patre. sed ambo
simul ds̄. Et quod dictū
ē. In principio erat uerbū.
in patre erat uerbū intel
ligitur. Aut in principio
sic dictū ē. ac si diceretur
ante om̄ia. Qd̄ sequitur.
Et uerbū erat apud dm̄.
Verbū quidem solus filius
intelligitur. non simul
pat̄ et filius. tamquam
ambo unū uerbū. Sic eni
uerbū. quomodo imago.
Non aūt pater et filius
simul ambo et imago. sed
filius solus imago patris.
quē admodū et filius. Non
eni ambo simul filius. Qd̄
ū adiungitur. et ds̄ erat
uerbū. sic intellegatur. q̄
non solus ē pater. sed pat̄
et filius simul ds̄. Et qd̄ē
de uiro si in duabꝫ rebus
longe inter se diuersis potest
hoc dici. Quid eni tam
diuersū. quam animus et
corpus. Potest tam̄ dici.
animus erat aput hom̄ne.
id ē in homine. cū animus
non sit corpus. Hoc aūt̄
animus simul et corpus sit.
Vt etiam quod consequent̄
scriptū ē. et ds̄ erat uerbū.
sic intellegatur. uerbū qd̄
non ē pater. ds̄ erat simul
cum patre. Ita ne ergo di-
cimus ut pater sit gene-
rator magnitudinis. hoc
ē generator uirtutis. uel
generator sapientie. Filius
aūt magnitudo. uirtus.
et sapientia. Ds̄ ū magnus
om̄ps. sapiens ambo siml̄.
Quomodo ḡ ds̄ de dō.
lumen de lumine. Non
eni simul ambo ds̄ de dō.
sed solus filius de dō. scilicet
de patre. Nec ambo simul
lumen de lumine. sed solū
filius de lumine patre. Nisi
forte ad insinuandū. et bre-
uissime inconculcandū. qd̄
coeternus ē patri filius. ita
dictū ē ds̄ de dō. et lum̄
de lumine. Et si quid hoc
modo dr̄. Ac si diceretur.